

תורה גניז בגווה, איהי מנרתא דיליה, ומנורת המאור מההוא דאתמר ביה (משלי ו כג) ותורה אור, ואיהי נר דדליק קדמיה, כמה דאת אמר (ויקרא כד ב) להעלות נר תמיד, ואיהי בת שבע מנרתא כלילא משבעה בוצינין, איהי נר לגביה מסטרא דשמאלא, ואיהו אור לגבה מסטרא דימינא, ועל תרוייהו אתמר (משלי ו כג) כי נר מצוה ותורה אור.

איהו קדושין דיליה מסטרא דשמאלא, בגין דקדושה מסטרא דלויים, כמה דאת אמר וקדשת את הלויים, ועלה אתמר תהא לי מקודשת בטבעת זאת, ואיהי ברכה דיליה מסטרא דימינא, דאיהי כהונה, הדא הוא דכתיב (במדבר ו כג) פה תברכו את בני ישראל.

ואתקריאת פלה דיליה מסטרא דצדיק דאיהו כ"ל, ודא איהו כל"ה, בגין דאיהו ברית דאחיד בתרוייהו, ומסטרא דצדיק איהו יחוד דילה, דאיהו קוצא דאת ד' מן אחד, דקשיר בין א"ח ובין ד', ואיהי צלותא דיליה מסטרא דחי עלמין, דאיהו ח"י ברכאן דצלותא.

איהו אות דשבתות וימין טבין, שבת איהי כלל דתלת אבהן, בגין דאיהי בת כלילא בתלת ענפי אבהן דאינון ש, איהי תחום דיליה ואיהי רשות דיליה, רשות היחיד דגבהו עשרה, ודא יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ורחבו ארבעה דאינון יהו"ה, איהו עירוב דילה מסטרא דימינא ושמאלא, דאינון ע"ב רי"ו דהיינו חסד וגבורה, ואיהי ערבית דיליה עיבור דיליה.

איהו טלית דקודשא בריך הוא, ובה אתעטף קודשא בריך הוא, כמה דאת אמר (תהלים קד ב) עוטה אור בשלמה, ואיהי ציצית דצדיק דאיהו עני

ספר תורה גנוז בתוכה, היא מנורה שלו, ומנורת המאור מאותו שנאמר בו ותורה אור, והיא נר שדולק לפניו, כמו שנאמר להעלות נר תמיד, והיא בת שבע, המנורה הפלולה משבעה נרות, היא נר אצלו מצד השמאל, והוא אור אצלה מצד הימין, ועל שניהם נאמר כי נר מצוה ותורה אור.

היא הקדושין שלו מצד השמאל, משום שקדשה מצד הלויים, כמו שנאמר וקדשת את הלויים, ועליה נאמר תהא לי מקדשת בטבעת זו, והיא הברכה שלו מצד הימין, שהיא כהנה, זהו שכתוב כה תברכו את בני ישראל.

ונקראת הפלה שלו מצד הצדיק שהוא כ"ל, וזהו פל"ה, כ"ל ה', משום שהוא הברית שאוחז בשניהם, ומצד הצדיק הוא היחוד שלה, שהוא קוץ של האות ד' מן אחד, שקושר בין א"ח לבין ד', והיא תפלה שלו מצד ח"י העולמים, שהוא שמונה עשרה ברכות התפלה.

היא אות של שבתות וימים טובים, שבת היא הכלל של שלשת האבות, משום שהיא בת כלולה בשלשת ענפי האבות שהם ש, היא התחום שלו והיא הרשות שלו, רשות היחיד שגבהו עשרה, וזה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ורחבו ארבעה שהם יהו"ה, הוא הערוב שלה מצד ימין ושמאל, שהם ע"ב רי"ו שהיינו חסד וגבורה, והיא ערבית שלו, העבור שלו.

היא טלית של הקדוש ברוך הוא, ובה מתעטף הקדוש ברוך הוא, כמו שנאמר עוטה אור בשלמה, והיא ציצית של צדיק שהוא עני

ציצית דצדיק דאיהו עני

בגלותא, הָדָא הוּא דְכָתִיב (שם קב א) תְּפִלָּה
לְעַנִּי כִי יַעֲטֹף, עָנִי וְדָאֵי, דְּבִיָּה אֲתַעֲטֹף, בְּגִין
דְּאִיְהִי כְּסוּתָהּ לְבִדָּה הִיא שְׁמֵלְתוּ לְעוּרוּ (שמות
כב כו), דָּא מְשַׁכָּא דְתַפְּלִי, דְּאֲתַמַּר בְּהוּן (בראשית
ג כא) וַיַּעַשׂ יְהוָה אֱלֹהִים לְאָדָם לְאֲשֶׁתוֹ
כְּתַנּוֹת עוֹר וַיִּלְבַּשֶׁם.

אֲרַבְעַת בְּתֵי הָרָאשׁ הֵם אַהֲיָה, אֲרַבְעַת פְּרָשִׁיּוֹת שְׁהֵן קָדֵשׁ לִי, וְהִנֵּה כִי יִבְיָאָךְ, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, וְהִנֵּה אִם שְׁמַע, זֶה יְהוָה. אֲרַבְעַת בְּתֵי הַיָּד זֶה אַדְנִי, אֲרַבְעַת פְּרָשִׁיּוֹת זֶה יְהוָה, וּבְהֵם מ"ב אַזְכָּרוֹת בְּשִׁמוֹנָה פְּרָשִׁיּוֹת, שְׁנֵאֲמַר בְּהֵם אַדְנִי כִּם, זֶהוּ כִי הִיא שְׁמֵלְתוֹ לְעוּרוּ, וְהִיא תְּכַלֵּת שְׁבַעֲצִיּוֹת, הִיא סוּד הַיָּבּוֹם, הַיְכָמָה שְׁלוֹ בְּגָלוֹת, י"ב מ"ה ב"י מ"ה, שְׁלֹשֶׁת הַגְּלִגּוּלִים שְׁלָה הֵם שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת, שְׁעֲלִיָּהֶם נֶאֱמַר הֵן כָּל אֱלֹהִים יַפְעֵל אֵל פְּעַמִּים שְׁלוֹשׁ עִם גָּבֵר, הִיא הַיְשׁוּעָה שְׁלוֹ, הַגְּאֻלָּה שְׁלוֹ, מְשׁוּם שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵין לוֹ רְשׁוּת לְצַאֲת מִן הַגְּלוּת עַד שְׁהִיא יוֹצֵאת עֲמוֹ, הִיא הַנְּבוּאָה שְׁלוֹ, הַנְּבוּאָה כְּלוּלָה שֵׁשׁ דְּרָגוֹת מִצַּד שֶׁל הָאוֹת ו' שְׁהִיא הַעֲמוּד הָאֲמַצְעִי, וְהִיא חֲלוּם אֶחָד מִשְׁשִׁים שֶׁל נְבוּאָה, וּמָה זֶה שְׁשִׁים? אֵלָּא אֵין שִׁיב"ה (שְׁבָה) פְּחוּתָהּ מִשְׁשִׁים, וְזֶה יִשְׂרָאֵל סְבָא שְׁעוּלָה בְּאוֹת ו', שֵׁשׁ פְּעַמִּים עֲשָׂר שְׁהוּא שְׁשִׁים.

וְהִיא יִרְאָה מִצַּד הַשְּׂמָאל, אַהֲבָה מִצַּד הַיָּמִין, וְהִיא תוֹרָה מִצַּד הַעֲמוּד הָאֲמַצְעִי, וְהִיא אֲנָכִי מִצַּד הָאֵם הַעֲלִיּוֹנָה שְׁאֲחוּזָה בְּיָמִין, מְשׁוּם שְׁאֲנָכִי הוּא כִּס"א בְּחֻשְׁבוֹן, וְנֶאֱמַר בּוֹ וְהוּכַן בְּחֻסְדָּא כִּסָּא, וְעֲלִיָּה נֶאֱמַר לֹא יְהִי אֱלֹהִים אַחֲרַיִם עַל פָּנָי, מִהַצַּד שֶׁל סַמְא"ל וְנַחֲשׁ, שְׁהֵם אֱלֹהִים אַחֲרַיִם.

דְּאִימָא עֲלָאָה דְּאֲחִידָא בִּימִנָא, בְּגִין דְּאֲנָכִי אִיְהוּ כִּס"א בְּחוּשְׁבוֹן, וְאֲתַמַּר בִּיָּה (ישעיה טז ה) וְהוּכַן בְּחֻסְדָּא כִּסָּא, וְעֲלָהּ אֲתַמַּר אַחֲרַיִם עַל פָּנָי, מִסְטָרָא דְּסַמְא"ל וְנַחֲשׁ דְּאִינּוֹן אֱלֹהִים אַחֲרַיִם.

בְּגָלוֹתָא, הָדָא הוּא דְכָתִיב (שם קב א) תְּפִלָּה
לְעַנִּי כִי יַעֲטֹף, עָנִי וְדָאֵי, דְּבִיָּה אֲתַעֲטֹף, בְּגִין
דְּאִיְהִי כְּסוּתָהּ לְבִדָּה הִיא שְׁמֵלְתוֹ לְעוּרוּ (שמות
כב כו), דָּא מְשַׁכָּא דְתַפְּלִי, דְּאֲתַמַּר בְּהוּן (בראשית
ג כא) וַיַּעַשׂ יְהוָה אֱלֹהִים לְאָדָם לְאֲשֶׁתוֹ
כְּתַנּוֹת עוֹר וַיִּלְבַּשֶׁם.

אֲרַבְעַת בְּתֵי הָרָאשׁ אִינּוֹן אַהֲיָה, אֲרַבְעַת פְּרָשִׁיּוֹת דְּאִינּוֹן קָדֵשׁ לִי (שמות יג

ב), וְהִנֵּה כִי יִבְיָאָךְ (שם יא), שְׁמַע יִשְׂרָאֵל (דברים ו

ד), וְהִנֵּה אִם שְׁמַע (שם יא יג), דָּא יְהוָה, אֲרַבְעָה

בְּתֵי דִיד דָּא אַדְנִי, אֲרַבְעָה פְּרָשִׁיּוֹת דָּא יְהוָה, וּבְהוּן מ"ב אַזְכָּרוֹת בְּתַמְנִיא פְּרָשִׁיּוֹת,

דְּאֲתַמַּר בְּהוּן (תהלים סה יח) אַדְנִי כִּם, דָּא אִיְהוּ כִי הִיא שְׁמֵלְתוֹ לְעוּרוּ (שמות כב כו), וְאִיְהִי תְּכַלֵּת שְׁבַעֲצִיּוֹת, אִיְהִי סוּד הַיָּבּוֹם, יְכָמָה דִּילִיָּה

בְּגָלוֹתָא, י"ב מ"ה ב"י מ"ה. (דף נז ע"א) תְּלַת גְּלִגּוּלִין דִּילָהּ אִינּוֹן תְּלַת אַבְהֵן, דְּעֲלִיָּהוּ

אֲתַמַּר (איוב לג כט) הֵן כָּל אֱלֹהִים יַפְעֵל אֵל פְּעַמִּים שְׁלֹשׁ עִם גָּבֵר, אִיְהִי יְשׁוּעָה דִּילִיָּה,

גְּאוּלָּה דִּילִיָּה, בְּגִין דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לִית לִיָּה רְשׁוּתָא לְאַפְקָא מִן גְּלוּתָא, עַד דְּאִיְהִי

נְפַקַת עַמִּיָּה, הִיא נְבוּאָה דִּילִיָּה, נְבוּאָה כְּלִילָא שִׁית דְּרָגִין מִסְטָרָא דָּאֵת ו' דְּאִיְהִי

עֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיָּתָא, וְאִיְהִי חֲלוּם אֶחָד מִשְׁתִּין בְּנְבוּאָה, וּמֵאִי שְׁתִּין אֶלָּא לִית שִׁיב"ה (ג"א

שִׁינָה) פְּחוּתָהּ מִשְׁתִּין, וְדָא יִשְׂרָאֵל סְבָא, דְּסִלִּיק בְּאֵת ו' שִׁית זְמַנִּין עֲשָׂר דְּאִיְהוּ שְׁתִּין.

וְאִיְהוּ יִרְאָה מִסְטָרָא דְּשְׂמָאֲלָא, אַהֲבָה מִסְטָרָא דִּימִנָא, וְאִיְהִי תוֹרָה מִסְטָרָא

דְּעֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיָּתָא, וְאִיְהִי אֲנָכִי מִסְטָרָא דְּאִימָא עֲלָאָה דְּאֲחִידָא בִּימִנָא, בְּגִין דְּאֲנָכִי אִיְהוּ כִּס"א בְּחוּשְׁבוֹן, וְאֲתַמַּר בִּיָּה (ישעיה טז ה) וְהוּכַן בְּחֻסְדָּא כִּסָּא, וְעֲלָהּ אֲתַמַּר אַחֲרַיִם עַל פָּנָי, מִסְטָרָא דְּסַמְא"ל וְנַחֲשׁ דְּאִינּוֹן אֱלֹהִים אַחֲרַיִם.

בִּיָּה (ישעיה טז ה) וְהוּכַן בְּחֻסְדָּא כִּסָּא, וְעֲלָהּ אֲתַמַּר אַחֲרַיִם עַל פָּנָי, מִסְטָרָא דְּסַמְא"ל וְנַחֲשׁ דְּאִינּוֹן אֱלֹהִים אַחֲרַיִם.

וְאִיהִי פֶסַח מִסְטָרָא דִּימִינָא, וְאִיהִי רֵאשׁ הַשָּׁנָה מִסְטָרָא דְשִׁמְאֵלָא, וְאִיהִי מִצְּה פְרוּסָה מִסְטָרָא דְשִׁמְאֵלָא, וְאִיהִי מִצְּה שְׁלֵמָה מִסְטָרָא דִּימִינָא, בְּגִין דְּסְטָרָא דְצִפּוֹן לֹא אִיהוּ שְׁלִים, וּבְגִין דָּא מְצִפּוֹן תְּפִתַּח הָרַעָה ^(ירמיה א יד). וְהִיא (מִצְּה) מִצְּהָ בְּאֹת ו' מִסְטָרָא דְעֵמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא.

וְאִיהִי שְׁבוּעוֹת מִסְטָרָא דְעֵמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא, שְׁבַעָה שְׁבוּעוֹת וְדַאי אֵית בְּהוֹן שְׁבַע שְׁבִתוֹת, וּבְהוֹן מ"ט יוֹמִין, כְּחוּשְׁבֵּן מ"ט אֲתוּוֹן דְקָרִיאַת שְׁמַע, דְּאִינוּן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְכו', בְּרוּךְ שֵׁם וְכו', בְּיוֹמָא דְחֲמִשִּׁין שְׁרִיא שְׁכִינְתָא עֲלָאָה בְּה, וְאִתְקַרִּיאַת מִתַּן תּוֹרָה, וְעֵמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא אִיהוּ תּוֹרָה דְאִתְיַהֲיִבַת בְּחֲמִשִּׁין יוֹמִין דְשְׁבוּעוֹת, וְעֲלִיהּ אֲתַמַּר בֶּן חֲמִשִּׁים לְזִקְנָה ^(ג"א לבינה), בְּהֵיא דְאֲתַמַּר בְּה כִּי זִקְנָה אֲמָד, וְעֲלִיהּ נֹאמַר כִּי אִם לְבִינָה תִקְרָא, מִשּׁוּם שְׁהִיא ה', וְעוֹלָה בְּאוֹת י' לְחֲמִשִּׁים, חֲמֵשׁ פְּעָמִים עֶשֶׂר, וְעֲלִיהּ נֹאמַר בֶּן חֲמִשִּׁים לְזִקְנָה, בְּאוֹתָהּ שְׁנֹאמַר אֵל תְּבוּז כִּי זִקְנָה אֲמָד, ^(י"ב ב"ה). וְלְפַעְמִים נִקְרֵאת ס' סְתוּמָה, וְנֹאמַר בְּה בֶּן אַרְבָּעִים לְבִינָה, ^(כשאינה) בְּשִׁתְּפוֹת שְׁל הָאוֹת י' נִקְרֵאת אַרְבָּעִים, וְהִיא הָעוֹלָם הַבָּא שְׂאִין בּוֹ אֲכִילָה וְשִׁתְיָה, וּכְשִׁעוֹלָה מִשָּׁה אֵלֶיהָ, נֹאמַר בּוֹ וַיְהִי מִשָּׁה בְּהָר אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה וְגוֹמַר.

מִתַּן תּוֹרָה זֹו שְׁכִינָה תַחַתוֹנָה, וְעֲלִיהּ נֹאמַר יִשְׁמַח מִשָּׁה בְּמִתְנַת חֲלָקוֹ, מִשּׁוּם שְׁהִיא דְגָמָא שְׁל הָעֵמוּד דְאִמְצָעִי, וְעוֹד שְׁבוּעוֹת עַל שֵׁם מְלֵא שְׁבַע זֹאת וְנִתְנָה לָךְ גַּם אֵת זֹאת ^(בראשית כט כז), מְלֵא שְׁבוּעַ זֹאת דָּא שְׁכִינְתָא עֲלָאָה, ^(מלא שבוע ה' מלא י"ה), דְּאִתְמַר בִּיה ^{(שמות}

וְהִיא פֶסַח מִצְד הַיְמִין, וְהִיא רֵאשׁ הַשָּׁנָה מִצְד הַשְּׂמָאל, וְהִיא מִצְּה פְרוּסָה מִצְד הַשְּׂמָאל, וְהִיא מִצְּה שְׁלֵמָה מִצְד הַיְמִין, מִשּׁוּם שְׁצַד הָצִפּוֹן אִינוּ שְׁלֵם, וּמִשּׁוּם זֹה מְצִפּוֹן תְּפִתַּח הָרַעָה, וְהִיא (מִצְּה) מִצְּהָ בְּאוֹת ו' מִצְד הָעֵמוּד הָאִמְצָעִי.

וְהִיא שְׁבוּעוֹת מִצְד הָעֵמוּד הָאִמְצָעִי, שְׁבַעָה שְׁבוּעוֹת וְדַאי יֵשׁ בְּהֵם שְׁבַע שְׁבִתוֹת, וּבְהֵם אַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה יָמִים כְּחֻשְׁבוֹן אַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה הָאוֹתוֹת שְׁל קָרִיאַת שְׁמַע, שְׁהֵן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְכו' בְּרוּךְ שֵׁם וְכו'. בְּיוֹם הַחֲמִשִּׁים שׁוֹרָה הַשְּׁכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה בְּה, וְנִקְרֵאת מִתַּן תּוֹרָה, וְהָעֵמוּד הָאִמְצָעִי הוּא תּוֹרָה שְׁנִתְנָה בְּחֲמִשִּׁים הַיְמִים שְׁל שְׁבוּעוֹת, וְעֲלִיו נֹאמַר בֶּן חֲמִשִּׁים לְזִקְנָה ^(לבינה), בְּאוֹתָהּ שְׁנֹאמַר בְּה כִּי זִקְנָה אֲמָד, וְעֲלִיהּ נֹאמַר כִּי אִם לְבִינָה תִקְרָא, מִשּׁוּם שְׁהִיא ה', וְעוֹלָה בְּאוֹת י' לְחֲמִשִּׁים, חֲמֵשׁ פְּעָמִים עֶשֶׂר, וְעֲלִיהּ נֹאמַר בֶּן חֲמִשִּׁים לְזִקְנָה, בְּאוֹתָהּ שְׁנֹאמַר אֵל תְּבוּז כִּי זִקְנָה אֲמָד, ^(י"ב ב"ה). וְלְפַעְמִים נִקְרֵאת ס' סְתוּמָה, וְנֹאמַר בְּה בֶּן אַרְבָּעִים לְבִינָה, ^(כשאינה) בְּשִׁתְּפוֹת שְׁל הָאוֹת י' נִקְרֵאת אַרְבָּעִים, וְהִיא הָעוֹלָם הַבָּא שְׂאִין בּוֹ אֲכִילָה וְשִׁתְיָה, וּכְשִׁעוֹלָה מִשָּׁה אֵלֶיהָ, נֹאמַר בּוֹ וַיְהִי מִשָּׁה בְּהָר אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה וְגוֹמַר.

מִתַּן תּוֹרָה זֹו שְׁכִינָה תַחַתוֹנָה, וְעֲלִיהּ נֹאמַר יִשְׁמַח מִשָּׁה בְּמִתְנַת חֲלָקוֹ, מִשּׁוּם שְׁהִיא דְגָמָא שְׁל הָעֵמוּד הָאִמְצָעִי, וְעוֹד שְׁבוּעוֹת עַל שֵׁם מְלֵא שְׁבַע זֹאת וְנִתְנָה לָךְ גַּם אֵת זֹאת ^(בראשית כט כז), מְלֵא שְׁבוּעַ זֹאת דָּא שְׁכִינְתָא עֲלָאָה, ^(מלא שבוע ה' מלא י"ה), דְּאִתְמַר בִּיה ^{(שמות}

תחתונה, ה' זעירה, מלא שהכל
עליונה ותחתונה זו ו', הוא מלא
י"ה למעלה, שהיא מליא"ה
אלהים, ועליה נאמר אני מלאה
הלכתי, מלאה הלכתי להר סיני,
ובגלות ריקם השיבני יהו"ה,
והוא מלא ה', ובה (וב) מלאה
הארץ קנינך.

ושכינה התחתונה היא סופ"ה,
כ"ו ה"ס, שהיא יהו"ה אדנ"י,
כלולה משני השמות, סופה חבור
של שניהם כמו זה: יאהדונה"י,
משום שהיא הפלה שלו, והיא
בת שבע, הפלל של שבע ימי
ספה, וכשנוטלת מהאם
העליונה, שהיא שמחת תורה,
שמחת בית השואבה, והיא
החפה שלו, נקראת שמיני חג
עצרת.

באותו זמן של שמחת תורה,
שמים (שורה) עטרה בראשו של
כל צדיק למעלה, כמו שנאמר
בעטרה שעטרה לו אמו ביום
חתנתו וביום שמחת לבו. ביום
חתנתו זו שכינה תחתונה, וביום
שמחת לבו זו שכינה העליונה,
וכך צריכים ישראל להתעטר
בכל (כל) בעטרה על ראשם ביום
של שמחת תורה. ולקחתם לכם
ביום הראשון פרי עץ הדר פת
תמרים וכו', אתרוג היא שכינה
תחתונה, ודומה ללב, שהוא
לשמאל, שהוא גבורה, ומשום
כך צריך אדם לטל אתרוג ביד
שמאל, וצריך להיות אתרוג
שדומה ללב, שלם בתיומת שלו,
בגלל אותו שנאמר בו ויעקב איש
תם, להיות שלם עמו, וכמו שאין
פסול ביעקב שלמעלה, כך צריך
שלא יהיה פסול באתרוג, לקיים
את הפסוק בלך יפה רעיתי ומום
אין כף, ואם היא ירקה, היא יותר

כלך יפה (שיר ד י)

יז טז) כי יד על פ"ס י"ה, ונתנה לך גם את זאת
דא שכינתא תתאה ה' זעירא, מלא דכלא
עלאה ותתאה דא ו', איהו מלא י"ה לעילא,
דאיהי מליא"ה אלהים, ועלה אתמר (רות א
כא) אני מלאה הלכתי, מלאה הלכתי לטורא
דסיני, ובגלותא ריקם השיבני יהו"ה (שם)
ואיהו מלא ה', ובה (נ"א וביה) (תהלים קד כד) מלאה
הארץ קנינך.

ושכינתא תתאה איהי סופ"ה, כ"ו ה"ס,
דאיהי יהו"ה אדנ"י, כלילא מתרין
שמהן, סופה חבורא דתרוניהו פגיונא דא
יאהדונה"י, בגין דאיהי פלה דיליה, ואיהי
בת שבע פללא דשבע ימי סופה, וכד נטלא
מאימא עלאה דאיהי שמחת תורה שמחת בית
השואבה, ואיהי חופה דיליה, אתקריאת
שמיני חג עצרת.

בהווא זמנא דשמחת תורה שויין (נ"א שריא)
עטרה בריש כל צדיק לעילא, כמה
דאת אמר (שיר ג יא) בעטרה שעטרה לו אמו,
ביום חתונתו וביום שמחת לבו, ביום חתונתו
דא שכינתא תתאה, וביום שמחת לבו דא
שכינתא עלאה, והכי צריכין ישראל
לאתעטרא בכלא (נ"א בלהו) בעטרא על
רישיהו (דף נו ע"ב) ביומא דשמחת תורה.
ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר פפות
תמרים וכו' (ויקרא כג מ), אתרוג איהי שכינתא
תתאה, ודמא ללבא דאיהו לשמאלא דאיהו
גבורה, ובגין כך צריך בר נש לנטלא אתרוג
בידא שמאלא וצריכא למהוי אתרוג דדמא
ללבא שלימא בתיומת דילה, בגין ההוא
דאתמר ביה (בראשית כה כז) ויעקב איש תם, למהוי
שלימא עמיה, וכמה דלית פסול ביעקב
דלעילא, כן צריך דלא יהא פסול באתרוג, לקיימא קרא